

Rode bloedluis bij kippen opsporen, voorkomen en bestrijden.

Bron: Kijk op ongedierte - www.bloedluis-vedermijt.nl

Iedereen heeft het over 'rode bloedluis'. Maar feitelijk hoort deze parasiet tot de familie der mijten. 'Vogelmijt' is dus een betere benaming. De mijten veroorzaken onrust, productiedaling, conditieverlies, bloedarmoede en tweede soort eieren met de bekende bloedstippen op de schaal. Rode bloedluis speelt een belangrijke rol bij het ontstaan van E-coli infecties. Kippen kunnen, bij een ernstige stalinfestatie, zelfs weigeren de legnesten te bezoeken. Redenen genoeg om een besmetting met rode bloedluis te voorkomen.

Wat zijn de kenmerken van de rode bloedluis?

Rode bloedluizen zijn kleine (0.5-1 mm) beestjes die met het blote oog net waarneembaar is. Voor leken hebben ze het meeste weg van kleine spinnetjes. Volwassen bloedluizen zijn grijsbruin tot bruinrood (volgezogen). Bloedluizen zijn lichtschiuw. Overdag kruipen ze weg in naden en kieren van de hokken. 's-Nachts kruipt deze parasiet tevoorschijn en zuigt bloed bij de kippen. De rode bloedluis kan zich onder gunstige omstandigheden (27-28 ° C is ideaal) snel vermenigvuldigen. Een cyclus van ei tot volwassen beestje duurt dan ongeveer 10 dagen. Wijfjes kunnen per dag 3 - 7 eitjes leggen, waaruit na 1 - 2 dagen achtpotige nymfen ontstaan. Nymfen zijn de jonge doorzichtige bloedluizen. Deze juvenielen groeien in 5 tot 6 dagen uit tot volwassen bloedluizen. De parasiet kan ook op mensen gaan zitten, veroorzaakt dan wel veel jeuk maar zuigt geen bloed.

Diagnose van een besmetting met rode bloedluis.

Het is de moeite waard om een besmetting met rode bloedluis in een vroeg stadium te onderkennen. Doet u dat niet, dan loopt u kans op veel schade. Een loep en een zaklamp zijn handige hulpmiddelen.

- Op het houtwerk kunt u een zilvergrijs beslag aantreffen. Deze aanslag bestaat uit lege huidjes van de mijten die verschillende vervellingen doormaken, voordat ze volwassen zijn;
- Bij een heel ernstige besmetting hangt er een typische geur in het hok duidend op rode bloedluis. Als u deze geur kent kunt u de besmetting ruiken.
- Bekijk met een zaklamp aangekoekt vuil/stof onder de zitstokken, boven de mestbak, achter de legnesten; kortom in alle hoekjes en naden buiten het zonlicht. Hier vindt u bij een besmetting dikke donkerrode tot zwarte proppen bloedluis. Met een loep kunt u de mijten zien bewegen.
- Controleer dode kippen die u in het hok vindt. Hierop is de mijt gemakkelijk te vinden.

Hoe raakt uw stal besmet met rode bloedluis?

Besmetting van de stal vindt plaats via bijplaatsen van kippen. Besmette eiertrays zijn een zeer bekende boosdoener. Maar ook via mensen en via wilde vogels komt de bloedluis in de stal.

De bloedluis kan 4-5 maanden zonder eten. In een lege stal en trekt de bloedluis zich permanent terug en is dan heel moeilijk te bestrijden. De eieren van de bloedluis komen niet uit als er geen kippen aanwezig zijn. Deze eieren kunnen waarschijnlijk nog langer overleven en komen pas weer uit zodra er nieuwe kippen zijn. Een herbesmetting is dus snel een feit.

Preventie van een besmetting met rode bloedluis

Om een besmetting te voorkomen moet u de volgende maatregelen nemen:

- vogels en vliegen weren
- strikte hygiëne bij het betreden van de stal in acht nemen
- ingangscntrole van eiertrays
- dode kippen direct verwijderen (daar zitten vaak veel bloedluizen op)

Bestrijden van rode bloedluis.

Bloedluis is heel lastig te bestrijden. Deze mijt legt gedurende circa 6 weken 4 tot 8 eitjes per dag. Binnen 14 dagen ontstaan hieruit weer volwassen mijten. Deze beestjes vermenigvuldigen zich dus heel snel!

Overzicht bestrijdingsmiddelen tegen bloedluis

Het had niet veel gescheeld of alle middelen tegen bloedluis waren verboden. Gelukkig zag de regering op tijd in dat dit niet de bedoeling was. Nu zijn er weer een paar middelen; meestal biologisch. Hieronder vindt u een overzicht.

Nota bene: De toelatingen worden verstrekt door het CTGB. Op de website van het CTGB vindt u altijd de meest recente informatie. Als u wilt weten of een product nog is toegelaten en voor wie, dan adviseren wij u om de website van het CTGB te raadplegen. (www.ctgb.nl)

- Diatomeeënaarde, een natuurlijk middel

Een grondstof die van nature in onze bodem voorkomt. Diatomeeënaarde wordt om zijn schurende werking ook wel in tandpasta toegepast.

De schurende werking is ook van toepassing bij de bestrijding van rode bloedluis. De beestjes kruipen door het bloedluispoeder en schuren daarbij hun skelet open. Zij sterven vervolgens door uitdroging.

- Knoflook maakt het bloed onaantrekkelijk

Door een knoflookextract aan kippen toe te dienen lusten de bloedluizen het bloed niet meer en drogen vervolgens uit. Deze zeer milieu- en kipvriendelijke manier van bloedluisbestrijding wordt vandaag de dag steeds meer toegepast. Het knoflookextract kan worden gedoseerd in het drinkwater, of door het voer worden gemengd.

- Warm stoken van stallen tegen bloedluis

Geleidelijk opwarmen van stallen tot 55 à 60 °C en gedurende 1 à 2 dagen op die temperatuur houden. Totale behandeling duurt 5 tot 6 dagen. Opwarmen en afkoelen dient geleidelijk te gebeuren, om materialen in de stal de tijd te geven om uit te zetten en te krimpen. Het is belangrijk, dat de relatieve luchtvochtigheid erg laag wordt, zodat alle stadia van de parasiet uitdrogen.

- **Plankton, min of meer hetzelfde als Diatomeeënaarde**

Natuurlijk, niet giftig poeder dat bestaat uit fossiele planktonskeletten. Het poeder heeft een sterk absorberend vermogen voor oliën en vetten. Door deze eigenschap tast het de waslaag van bloedluizen aan, waardoor ze uitdrogen en sterven. Wordt, ook in aanwezigheid van kippen, door elektrostatisch coaten opgebracht op die plekken waar de bloedluis zit. (uitvangen.) Doordat niet alle bloedluizen geraakt worden, komen ze na 4 tot 5 maanden weer terug.

- **Anti-bloedluisstal maakt het de luizen moeilijk**

Speciaal ontwikkelde scharrelstalinrichting, waarbij de voer- en drinklijnen en zitstokken zijn opgehangen aan metalen "portalen" om het de luizen zo moeilijk mogelijk te maken om 's nachts bij de kip te komen. Het materiaal en de constructie zijn bloedluisonvriendelijk (weinig verstoppelijkes), al dan niet uitgevoerd met luizen-opvangbakjes, waarin een bestrijdingsmiddel kan worden gedaan.

- **Tempexkevers, tegenwoordig Piepschuimkevers als natuurlijke vijand.**

Piepschuimkevers schijnen rode bloedluizen op hun menu te hebben. Maar met piepschuimkevers haalt u weer een ander probleem in huis. Wij vragen ons dus af of het raadzaam is om deze beestjes in te zetten.

Meer lezen over bloedluizen?

Eind 2005 bracht Wageningen UR Praktijkrapport Pluimvee 17 uit: "Bloedluizen (vogelmijten) op papier en in de praktijk". Een must voor iedereen die meer wil weten over bloedluis.

In "**Bloedluizen (vogelmijten) op papier en in de praktijk**" gaan Ing. R.A. van Emous, Ir. T.G.C.M. Fiks-van Niekerk en Ir. M.F. Mul (Wageningen UR) in op zaken als:

- De levenscyclus van de vogelmijt
- Schade door de vogelmijt
- De bestrijdingsmethoden van bloedluis
- Preventieve maatregelen tegen bloedluis
- Kansrijke oplossingen tegen bloedluis

Dit rapport beschrijft op een zeer heldere wijze de problematiek rond de vogelmijt bij pluimvee. **U kunt het rapport hier downloaden: <http://edepot.wur.nl/35928>**